

flaaede Embedsmænd bliver medregnet, vil blive aldeles forsvindende. Derimod vil jeg ved denne Leilighed, især da det ogsaa er berørt i de Lovforslaget ledsagende Motiver, tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at jeg ikke troer, at den Maade, hvorpaa Forhandlingen af det stemplede Papir finder Sted, er heldig. Jeg troer hverken, den er heldig for dem, der have Udsalget, eller for dem, der skulle kjøbe. Hovedudsalget udenfor Kjøbenhavn er jo, som bekendt, ved kongelig Anordning af 11te Marts d. A. og ved Ministeriets Bekjendtgjørelse af 24de samme Maaned henlagt til Amtstjuerne, og dernæst er der i ethvert Amt oprettet endeel Filialer, der nærmest bestyres af Postmestere og Toldofficerer. Jeg har fra mere end een Amtstue hørt udtale baade af Amtsforsvalteren og dennes Fuldmægtig saavel som af flere Andre, at det var et særdeles byrdefuldt Arbejde, der var paabyrdet vedkommende Embedsmænd, for hvilket de Procenter, der ere tilstaaede dem for Forhandlingen, langtsfra give nogen fyldestgjørende Erstatning; men for dem, som skulle afbenytte stempelt Papir og Stempelmærker, troer jeg, at den Ordning, der nu finder Sted, medfører langt mere Besvær end den Maade, hvorpaa Sagen var ordnet, førend Loven af 19de Febr. 1861 var udkommen. De Steder, hvorfra Udsalget nu finder Sted, baade Amtstjuerne, Postkontoirerne og Toldkontoirerne, ere i Reglen lukkede fra Kl. 12—1, og dette foranlediger, at mangen Landmand, naar han kommer til Byen, maa opholde sig 2 à 3 Timer blot for at faae et Stykke stempelt Papir til et Par Mark eller maastee endnu mindre. Det forekommer mig derfor, at det vilde være langt ønskeligere, hvis Udsalget var overladt til en anden Mand i Byen, enten en Boghandler, Kjøbmand, Sagsfører eller deslige. Det er ikke i mit eget Navn, men paa Manges Opfordring jeg tillader mig at henstille disse faa Bemærkninger til den høitærede Ministers og Thingets Overveielse.

**Madjen:** Det forekommer mig tvivlsomt, hvorvidt det er nødvendigt at oprette de to faste Embedsposter, der ere foreslaaede i det foreliggende Lovudkast, nemlig til en Fuldmægtig under

Indenrigsministeriet og en Stempelpapirsforsvalter. Da der er tillagt Stempelpapirsforsvalteren til Skrivers og anden Medhjælp et aarligt Beløb, saa forekommer det mig, at den Fuldmægtig, som skal have Tilsyn med Fabrikationen af det stemplede Papir og Stempelmærker, ogsaa kunde forestaae Opbevaringen og Forsendelsen, naar han, som der er antydet, faaer det fornødne Beløb til Medhjælp, Skrivers og andet mere. Jeg skulde derfor henstille til det ærede Things Overveielse, hvorvidt det er nødvendigt ved denne Lov at oprette to Embedsposter, og om det ikke var muligt, at det Hele kunde besørges af een fast Embedsmænd, naar han fik fornøden Medhjælp.

**Tscherning:** Den Bemærkning, som er gjort af den ærede sidste Taler, at det synes overflødig og endog saa skadeligt at have fast ansatte Embedsmænd til denne Forretning, maa jeg aldeles tiltræde. Dersom man kunde sige: „Vi have Beviis i Hænde for, at ved faste Ansættelser forhindres uredelig Forvaltning af offentlige Midler“, vilde jeg indrømme, at det er rigtigt at fortsætte denne Maade; men jeg frygter for, at jeg med Grund kan sige, at vi have formange Beviis for, at denne Ansættelsesmaade ikke giver nogen Sikkerhed i saa Henseende; ja, jeg vil gaae endnu videre og sige, at jeg er overbevist om, at den gjør netop den modsatte Virkning. Den strengeste Kontrol, man kan have med Mænd i denne Stilling, er at have den fuldkomneste Frihed til, naar man har den ringeste Bdee om, at Forvaltningen ikke er fuldstændig reuelig, da at kunne stille sig af med dem, hvilket er et stærkere Baand end noget som helst andet, og jeg skal derfor, naar dette Forslag kommer til anden Behandling, foreslaae, at den Sum, der her af den høitærede Minister forlanges til Forvaltningen af denne Green af vort Finantsvæsen, stilles til Ministeriets Raadighed for dermed at bestribe de fornødne Udgifter. Det kan gjerne være, at der i de Poster, hvorom her er Tale, findes Embedsmænd, som man ikke kan underkaste den Betingelse, at de ikke skulle være pensionsberettigede, naar de gaae over i de nye Stillinger, og for dem maa der altsaa stee en Undtagelse; thi jo flere vi kunne beholde af